

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatos ug Singkwenta ug Usa

Ang Simbolismo sa Templo: Pagpadayag sa mga Tinago sa Balaan ug sa Koneksyon sa Tawo

Jeff Pippenger
2024-03-22

Ang duha ka sungkod gihiusa aron mahimong usa ka templo. Ang kap-atan ug unom maoy simbolo sa templo, ug kap-atan ug unom ka tuig ang nagbulag sa pagkabinihag sa amihanang gingharian gikan sa pagkabinihag sa habagatang gingharian. Sa dihang ang pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon matuman na sa panahon sa katapusan niadtong 1798, kap-atan ug unom ka tuig ang naghiusa sa duha ka sungkod ngadto sa usa ka templo. Gikan sa 723 BC hangtod sa 677 BC, ang templo giguba ug gitamakan. Niadtong 1798 ang pagyatak mihunong, ug pag-abot sa 1844, usa ka templo natukod na. Didto sila mahimong usa ka nasod, ilalom sa usa ka hari, ug mohunong sa pagpakasala hangtod sa walay katapusan. Mao kana ang laraw, apan ang pagsukol niadtong 1863 maoy nagpahilayo sa laraw ngadto sa 2001.

Giila ni Pablo ang iglesia ingon nga lawas, ug si Cristo ingon nga ulo, ug gigamit ni Pablo ang lawas ingon nga simbolo sa unod. Ang unod ug ang lawas maoy magkapuli nga mga pulong alang kang Pablo.

Kay kon kamo magkinabuhi sumala sa unod, mangamatay kamo; apan kon pinaagi sa Espiritu inyong patyon ang mga buhat sa lawas, mabuhi kamo. Roma 8:13.

Ang laraw sa templo sa tawo gibase sa laraw sa templo sa Dios. Ang lawas, nga mao ang Iglesia, katumbas sa unod diha sa templo sa tagsa ka indibiduwal. Diha sa templo sa usa ka indibiduwal, ang hunahuna mao ang ulo, ug ang lawas mao ang unod.

Kay kita mga sakop sa iyang lawas, sa iyang unod, ug sa iyang mga bukog. Tungod niini ang lalaki mobiya sa iyang amahan ug inahan, ug makighiusa sa iyang asawa, ug silang duha mahimong usa ka unod. Kini usa ka dakong tinago; apan naghisgot ako mahitungod kang Cristo ug sa iglesia. Efeso 5:30–32.

Ang templo nga gisugo kang Juan sa pagsukod, sa dihang ang pagpatunog sa ikapitong manulonda nagtimaan sa sinugdanan sa buhat sa pagtapus sa tinago sa Dios, mao ang templo sa Dios; apan ang templo sa tawo gibuhat sumala sa dagway sa templo sa Dios. Sila maoy mga ilisanay nga mga simbolo. Si Moises didto sa bukid sulod sa kap-atan ug unom ka adlaw sa dihang gipakita kaniya ang sulondan nga iyang gamiton sa pagpatindog sa yutan-ong tabernakulo. Ang sulondan gikuha gikan sa langitnong templo.

Si Cristo mao ang langitnong templo, nga gipadayag diha sa unod, ug Siya nagrepresentar sa hulagway nga panig-ingnan sa tawhanong templo, kay ang mga tawo gibuhat diha sa Iyang dagway. Tungod niini, ang hulagway nga panig-ingnan sa tawhanong templo girepresentar pinaagi

sa kap-atan ug unom ka mga kromosoma.

Ang mga templo mahimong mag-ilisan sa usag usa sa kahulogan sa propesiya. Busa, ang templo nga gisugo kang Juan sa pagsukod naglangkob lamang ug duha ka lawak, nga walay hawanan. Ang nahaunang lawak nagrepresentar sa tawhanong templo, ang iglesia (ang pangasaw-onon), ang nasod, ang lawas, nga mao ang unod. Ang ikaduhang lawak nagrepresentar sa diosnong templo, ang pamanhonon, ang hari, ang ulo, nga mao ang hunahuna. Ang saad sa walay katapusang tugon, nga matuman alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa kaulahian nga mga adlaw, gihulagway pinaagi sa duha ka sungkod sa Ezekiel kapitulo treinta y siete. Gihulagway kini pinaagi sa templo ni Juan, nga naglangkob ug duha ka lawak. Gihulagway usab kini pinaagi sa piho nga mga depinisyon ni Pablo sa tinagoan mahitungod kang Cristo diha sa magtotoo, ang paglaom sa himaya.

Ang buluhaton sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang buluhaton sa walay pagbalhin nga paghiusa sa Pagka-Dios uban sa pagkatawo. Kana nga buluhaton matuman sa panahon sa pagpatingog sa Ikapitong Trumpeta. Kana nga paghiusa girepresentahan, linya ibabaw sa linya, sa nagkalainlaing mga paagi diha sa Kasulatan. Ang buluhaton sa pagkamatarung ug sa pagkabalaan mao ang mga teolohikanhong termino alang niini nga buluhaton. Ang pagkamatarung mao ang buluhaton ni Cristo ingon nga atong Puli, ug ang buluhaton sa pagkabalaan mao ang buluhaton ni Cristo ingon nga atong Panig-ingnan. Ang pagkamatarung nagrepresenta sa atong katungod alang sa langit ug ang pagkabalaan nagrepresenta sa atong pagkahingpit alang sa langit. Kining duruha ka mga buluhaton gidala ngadto sa magtotoo pinaagi sa presensya sa Balaang Espiritu. Kana nga buluhaton girepresentahan ingon nga pagsulat sa balaod sa Dios ibabaw sa mga kasingkasing ug mga hunahuna niadtong gidawat ngadto sa walay kataposang tugon.

Ang “hunahuna” nagrepresentar sa lawak sa templo, diin anaa ang ulo. Ang hunahuna mao ang gitawag nga mas hataas nga kinaiya, sukwahi sa unod, nga mao ang ubos nga kinaiya. Ang hunahuna girepresentahan sa atong mga hunahuna; ang unod girepresentahan sa atong mga pagbati.

“Daghan ang makasinati sa walay hinungdan nga kasubo. Ilang ibalhin ang ilang mga hunahuna gikan kang Jesus, ug ilabihan nila ang pagpasiugda niini ngadto sa kaugalingon. Ilang padakuon ang gagmayng mga kalisdanan, ug magsulti sila ug mga pagdasig sa pagkaluya. Nakahimo sila sa dakong sala sa walay hinungdan nga pagbagulbol batok sa mga pagbuot sa Dios sa iyang pagdumala. Kay sa tanan nga ania kanato ug sa tanan nga kita mao, nakautang kita sa Dios. Gihatagan niya kita ug mga gahum nga, sa usa ka sukod, susama sa mga anaa kaniya sa iyang kaugalingon; ug kinahanglan kita maningkamot sa matinud-anon sa pagpalambo niining mga gahuma, dili aron paglipay ug pagbayaw sa kaugalingon, kondili aron paghimaya kaniya.

“Dili nato tugotan ang atong mga hunahuna nga mabalhin gikan sa pagkamaunongon ngadto sa Dios. Pinaagi kang Cristo kita mahimo ug kinahanglan nga malipayon, ug kinahanglan nga maangkon ang mga batasan sa pagpugong sa kaugalingon. Bisan ang mga hunahuna kinahanglan nga madala ngadto sa pagpasakop sa kabubut-on sa Dios, ug ang mga pagbati ilalom sa pagpugong sa katarungan ug relihiyon. Ang atong handurawan wala ihatag kanato

aron pasagdan lamang nga magpatuyang ug mosunod sa iyang kaugalingong paagi, nga walay bisan unsang paningkamot sa pagpugong ug pagdisiplina. Kon ang mga hunahuna sayop, ang mga pagbati mahimong sayop; ug ang mga hunahuna ug mga pagbati nga nagkahiusa mao ang naglangkob sa moral nga kinaiya. Sa dihang magbuot kita nga ingon nga mga Cristiano dili gikinahanglan nga pugngan nato ang atong mga hunahuna ug mga pagbati, madala kita ilalom sa impluwensya sa daotang mga manulonda, ug gidapit ang ilang presensya ug ang ilang pagpugong. Kon motugyan kita sa atong mga impresyon ug tugotan ang atong mga hunahuna nga modagayday sa agianan sa pagduda, kakulba, ug pagbagulbol, kita mahimong dili malipayon, ug ang atong mga kinabuhi mapamatud-an nga kapakyasan.” Review and Herald, Abril 21, 1885.

Ang hiniusa nga mga hunahuna ug mga pagbati maoy naglangkob sa moral nga kinaiya. Ang atong kinaiya gilangkuban sa usa ka ubos ug usa ka mas hataas nga kinaiya; ang hunahuna mao ang mas hataas nga kinaiya, ug kon ang mga hunahuna sa hunahuna mabalaan, ang atong mga pagbati mamalaan usab. Kini tungod kay ang hunahuna mao ang mas hataas nga nagdumalang kinaiya sa duruha ka mga kinaiya nga naglangkob sa atong pagkatawo. Ang mga “gahum,” nga gilaraw ingon nga kabahin sa atong pagkaanaa, “sa usa ka sukod,” “susama niadtong” gipanag-iya ni Cristo, kay kita gibuhat sa Iyang dagway, ug kita “kinahanglan maninguha sa kinasingkasing sa pagpalambo” niadtong mga “gahum.”

Ang mga gahum nga kabahin sa kinatas-ang kinaiya, o sa hunahuna sa usa ka tawo, mao ang paghukom, panumdoman, konsensiya, ug ilabina ang kabubut-on.

“Daghan ang nangutana, ‘Unsaon ko ang pagtugyan sa akong kaugalingon ngadto sa Dios?’ Tinguhaon mo ang paghatag sa imong kaugalingon ngadto Kaniya, apan maluya ka sa moral nga gahum, ulipon sa pagduhaduha, ug gigamhan sa mga nabatasan sa imong kinabuhi sa sala. Ang imong mga saad ug mga tinguha sa kasingkasing sama sa mga pisi nga hinimo sa balas. Dili nimo mapugngan ang imong mga hunahuna, ang imong mga tinguha, ang imong mga pagbati. Ang kahibalo sa imong mga napakyas nga saad ug sa mga panaad nga imong gilapas nagapahuyang sa imong pagsalig sa imong kaugalingong pagkasinsero, ug maoy hinungdan nga mabati mo nga dili ka madawat sa Dios; apan dili ka angay mawad-an ug paglaum. Ang angay mong sabton mao ang tinuod nga gahum sa kabubut-on. Kini mao ang nagamando nga gahum diha sa kinaiya sa tawo, ang gahum sa pagdesisyon, o sa pagpili. Ang tanan nagasalig sa hustong paglihok sa kabubut-on. Ang gahum sa pagpili gihatag sa Dios ngadto sa mga tawo; ila kana nga gamiton. Dili nimo mausab ang imong kasingkasing, dili nimo sa imong kaugalingon mahatag ngadto sa Dios ang mga pagbati niini; apan mahimo kang mopili sa pag-alagad Kaniya. Mahimo mong ihatag Kaniya ang imong kabubut-on; ug unya Siya molihok diha kanimo aron sa pagbuot ug sa pagbuhat sumala sa Iyang maayong kahimut-an. Sa ingon ang tibuok mong kinaiya mapailalom sa pagpugong sa Espiritu ni Cristo; ang imong mga pagbati mahatutok ngadto Kaniya, ang imong mga hunahuna mahiuyon Kaniya.

“Ang mga tinguha alang sa pagkamaayo ug pagkabalaan matarong kutob sa ilang maabot; apan kon mohunong ka dinhi, walay kapuslanan kini. Daghan ang mawala samtang nagalaom ug nagatinguha nga mahimong mga Cristiano. Dili sila moabot sa punto sa pagtugyan sa kabubut-on ngadto sa Dios. Dili sila karon mopili nga mahimong mga Cristiano.

“Pinaagi sa hustong paggamit sa kabubut-on, usa ka hingpit nga kausaban mahimong mahitabo sa imong kinabuhi. Pinaagi sa pagtugyan sa imong kabubut-on kang Cristo, makighiusa ka sa gahum nga labaw sa tanang pangulo ug mga gahum. Makabaton ka ug kusog gikan sa kahitas-an aron magpabilin kang malig-on, ug sa ingon, pinaagi sa walay hunong nga pagtugyan sa imong kaugalingon sa Dios, mahimo kang makapuyo sa bag-ong kinabuhi, bisan sa kinabuhi sa pagtuo.” Steps to Christ, 47, 48.

Ang gahum sa kabubut-on mao ang “nagadumala nga gahum” sa kinaiya sa tawo, ug ang magmamando nahimutang sa lawak sa tawhanong templo nga nakighiusa “uban sa gahum nga labaw sa tanang mga panguloan ug mga kagamhanan.” Ang dapit diin mahitabo ang panaghiusa sa Pagka-Dios uban sa pagkatawo diha sa tawhanong templo mao ang kuta sa kalag. Ang matag tawo adunay usa ka kuta, ug kini ginapuy-an ni Cristo, o sa labing dakong kaaway ni Cristo.

“Sa diha nga si Cristo mopahimutang sa iyang pagpanag-iya sa kuta sa kalag, ang tawhanong tinubdan mahimong usa uban kaniya. Ug siya nga usa uban kang Cristo, nga nagabantay sa iyang panaghiusa, nga nagalingkod kaniya sa trono sa kasingkasing, ug nga nagatuman sa iyang mga sugo, luwas gikan sa mga lit-ag sa dautang usa. Hiniusa kang Cristo, iyang gitigom ngadto sa iyang kaugalingon ang mga grasya ni Cristo, ug iyang gihalad ang kusog ug pagkaepisyente ug gahum ngadto sa Ginoo sa pagdaug og mga kalag ngadto kaniya. Pinaagi sa pagtinabangay uban sa Manluluwas, siya mahimong galamiton nga pinaagi niini ang Dios nagabuhat. Unya sa diha nga moanhi si Satanas, ug maninguha sa pagpanag-iya sa kalag, iyang makita nga gihimo siya ni Cristo nga mas kusgan kay sa kusganong tawo nga may hinagiban.” Review and Herald, December 12, 1899.

Ang kuta sa kalag mao ang kasingkasing ug hunahuna sa tawo. Ang saad sa bag-ong tugon nag-ila sa tulo ka pangunang saad alang sa magtutuo. Gisaad kaniya nga adunay yuta nga iyang kapuy-an, maingon nga ang Tanaman sa Eden mao alang kang Adan ug Eva, nga sa baylo naghulagway sa yutang gisaad sa Iyang tugon uban sa karaang Israel, nga sa baylo naghulagway sa espirituhanong mahimayaong yuta alang sa espirituhanong Israel, ug nga silang tulo nagahatag ug pagpamatuod, linya ibabaw sa linya, sa saad sa yuta nga bag-ong himoon, alang niadtong modaug maingon nga Siya midaog.

Sa dihang nakasala si Adan ug si Eva, sila “gipapahawa” gikan sa Tanaman sa Eden sulod sa “pito ka panahon,” ug human sa pito ka milenyo ang yuta ginahimong bag-o, ug ang tanaman sa Eden ginapahiuli. Ang pagkatibulaag sa karaang Israel sulod sa “pito ka panahon” gipaila pinaagi sa pagkatibulaag ni Adan ug ni Eva. Ang tugon nagsaad ug usa ka yuta nga ilang pagapuy-an, ug mao kini ang saad sa Eden nga gipahiuli. Ang pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon nagarepresentar sa nagapadayon nga pagtaas sa sala sulod sa tawhanong kaliwatan nga nagsugod sa sala ni Adan.

Ang laing duha ka saad sa tugon mao nga ang mga matinumanon makadawat ug bag-ong lawas ug bag-ong hunahuna, bisan ang hunahuna ni Cristo. Ang lawas mao ang unod, ang ubos nga kinaiya, ug may kalabotan kang Cristo kini mao ang iglesia. Ang hunahuna mao ang labawng kinaiya; kini mao ang giila ni Igsoong White ingon nga “kuta sa kalag.” Si Pablo sa tin-aw nagtudlo nga kita makadawat sa hunahuna ni Cristo sa higayon nga atong dawaton ang mga kinahanglanon sa

ebanghelyo, sa diha nga kita pagamatarungon. Nagtudlo usab siya nga dili kita makadawat ug bag-o ug mahimayaong lawas hangtod sa Ikaduhang Pag-anhi.

Ania karon, ipadayag ko kaninyo ang usa ka tinago; dili kitang tanan mangatulog, apan kitang tanan pagausabon, Sa kalit, sa usa ka pagpamilok sa mata, sa katapusang trumpeta: kay motingog ang trumpeta, ug ang mga patay pagabanhawon nga dili na madunot, ug kita pagausabon. Kay kining madunoton kinahanglan magasul-ob sa pagkadili-madunoton, ug kining may-kamatayon kinahanglan magasul-ob sa pagkadili-mamatay. Busa sa diha nga kining madunoton magasul-ob na sa pagkadili-madunoton, ug kining may-kamatayon magasul-ob na sa pagkadili-mamatay, unya matuman ang pulong nga nahisulat, Ang kamatayon gilamoy na diha sa pagdaug. O kamatayon, hain na ang imong ikot? O lubnganan, hain na ang imong pagdaug? Ang ikot sa kamatayon mao ang sala; ug ang gahum sa sala mao ang kasugoan. 1 Corinto 15:51–56.

Usa ka doktrina, nga giingon ni Juan nga nagtimaan niadtong motuo sa maong malimbongong mga pagtulon-an ingon nga antikristo, nangatarungan nga si Cristo wala gayod modawat ug lawas nga nailalom sa mga epekto sa sala nga nagsugod sa pag-igo sa tawhanong kaliwatan sukad sa sala ni Adan.

Ug ang matag espiritu nga wala magaangkon nga si Jesu-Cristo mianhi diha sa unod, dili iya sa Dios; ug kini mao kadtong espiritu sa anticristo, nga inyong nadungog nga moanhi; ug bisan karon ania na kini sa kalibotan. 1 Juan 4:3.

Ang bino sa Babilonya (anticristo) nga nagatudlo sa “Immaculate Conception,” nagaangkon nga si Maria gihimong hingpit, maingon kang Adan ug Eva sa wala pa ang sala, aron ang pagkatawo ni Jesus mapasukad sa usa ka pagpanamkon sa pagka-Dios (ang Espiritu Santo), uban sa hingpit nga pagkatawo sa tawo (Maria). Ang bakak nga doktrina sa Immaculate Conception wala maghisgot kon kanus-a si Jesus gipanamkon sa tagoangkan ni Maria, kondili kon giunsa si Maria gipanamkon diha sa kahingpitan ni Adan ug Eva. Ang pagsugyot nga ang unod nga gisul-ob ni Cristo sa Iyang kaugalingon sa pag-anhi Niya aron lukaton ang tawo maoy walay sala nga unod, nga walay sulod sa mga epekto sa panulondon, usa ka pagtulon-an sa anticristo.

Kay daghan nang mga malimbongon ang misulod sa kalibotan, nga wala magasugid nga si Jesu-Cristo mianhi diha sa unod. Kini maoy malimbongon ug antikristo. 2 Juan 1:7.

Sa dihang si Cristo nabanhaw, ang inspirasyon matinagdanong nagpunting nga kaniadto Siya may usa na ka mahimayaong lawas. Ang Iyang pagkabanhaw nagrepresentar sa pagkabanhaw sa mga matarong sa Ikaduhang Pag-anhi, ug didto nato madawat ang saad sa tugon mahitungod sa usa ka bag-ong lawas.

“Miabut na ang takna alang kang Cristo sa pagsaka ngadto sa trono sa Iyang Amahan. Ingon nga balaang Mananaug, hapit na Siya mobalik uban ang mga tropeyo sa kadaugan ngadto sa mga sawang sa langit. Sa wala pa ang Iyang kamatayon Siya mipahayag ngadto sa Iyang Amahan, ‘Natuman Ko na ang buhat nga Imong gihatag Kanako aron pagabuhaton.’ Juan 17:4. Human sa Iyang pagkabanhaw Siya nagpabilin sa yuta sulod sa usa ka panahon, aron ang Iyang mga tinun-an mahimong naanad Kaniya diha sa Iyang nabanhaw ug mahimayaong

lawas. Karon andam na Siya alang sa panamilit. Iyang gipamatud-an ang kamatuoran nga Siya mao ang buhing Manluluwas. Ang Iyang mga tinun-an dili na kinahanglan nga iugmad pa ang ilang paghunahuna mahitungod Kaniya nga nalambigit sa lubnganan. Mahimo na silang maghunahuna Kaniya ingon nga nahimaya sa atubangan sa langitnong uniberso.” *The Desire of Ages*, 829.

Ang saad sa tugon, nga adunay yuta nga pagapuy-an, matuman diha sa yuta nga gibag-o pag-usab, sa dihang mapasig-uli ang Eden ug ang “pito ka mga panahon” (pito ka libo ka tuig), ang pagkaylap sa katawhan sa nahaunang Adan, matapos na. Ang saad sa tugon sa usa ka bag-o ug gihimaya nga lawas igahatag sa Ikaduhang Pag-anhi, sa usa ka pagpamilok sa mata.

“Ang kasaysayan sa Bethlehem maoy usa ka hilisgutan nga dili gayod mahutdan. Diha niini natago ‘ang giladmon sa mga bahandi sa kaalam ug kahibalo sa Dios.’ Roma 11:33. Nahibulong kita sa sakripisyo sa Manluluwas sa Iyang pagbaylo sa trono sa langit alang sa pasungan, ug sa pakig-uban sa mga manulonda nga nagsimba ngadto sa mga mananap sa toril. Ang garbo sa tawo ug ang pagsalig sa kaugalingon gipabadlong sa Iyang presensya. Apan kini sinugdanan pa lamang sa Iyang kahibulongang pagpakaubos. Halos usa na ka walay kinutob nga pagpaubos alang sa Anak sa Dios ang pagsagop sa kinaiya sa tawo, bisan pa sa dihang si Adan nagtindog pa sa iyang pagka-inosente sa Eden. Apan gidawat ni Jesus ang pagkatawo sa dihang ang kaliwatan nahuyang na tungod sa upat ka libo ka tuig sa sala. Sama sa matag anak ni Adan, gidawat Niya ang mga sangpotanan sa paglihok sa dakong balaod sa panulondon. Unsa kadto nga mga sangpotanan gipakita sa kasaysayan sa Iyang yutan-ong mga katigulangan. Mianhi Siya uban sa maong panulondon aron makig-ambit sa atong mga kasubo ug mga tentasyon, ug sa paghatag kanato sa panig-ingnan sa usa ka kinabuhi nga walay sala.” *The Desire of Ages*, 48.

Sa dihang ang usa ka tawo makatuman sa mga kinahanglanon sa ebanghelyo, dihadhiha ug dayon makadawat siya ug bag-ong hunahuna, bisan pa sa hunahuna ni Cristo, apan ang lawas, o ingon usab sa pagtawag ni Pablo niini, ang unod, mausab sa Ikaduhang Pag-anhi. Ang ubos nga kinaiyahan, nga naglangkob sa mga pagbati, dili mawagtang sa pagkakabig. Kadtong mga pagbati, nga usa ka bahin sa moral nga kinaiya, magapabilin hangtod sa Ikaduhang Pag-anhi. Kadtong mga pagbati nagrepresentar sa emosyonal nga sistema, nga nalangkit sa sistemang hormonal. Nagrepresentar usab sila sa mga pagbati sa mga igbalati nga nalangkit sa sistemang nerbiyos. Ang tanang mga bahin sa ubos nga kinaiyahan sa tawo nga giisip nga mga pagbati, mabahin ngadto sa duha ka sukaranang kategoriya. Ang usa ka matang sa pagbati mao ang mga kalagmitan nga atong napanunod gikan sa atong mga katigulangan, ug ang ubang mga matang sa pagbati mao ang mga kinaugalingong kalagmitan nga atong napalambo pinaagi sa atong kaugalingong mga pagpili.

Ang pipila ka napanunod nga mga hilig kabahin lamang sa kinaiyang pagkaporma sa tawo, ug ang pipila ka matang sa napanunod nga mga hilig mao ang pagbuhat ug daotan. Ang mga nakultibar nga matang sa pagbati mao kadtong atong gitukod pinaagi sa atong kaugalingong mga pagpili, ug ang mga napanunod nga hilig gipaambit pinaagi sa “dakong balaod sa panulondon.”

Si Jesus “midawat sa pagkatawhanon sa dihang ang kaliwatan napaluya na pinaagi sa upat ka libo ka tuig sa sala. Sama sa matag anak ni Adan, Iyang gidawat ang mga resulta sa paglihok sa dakong

balaod sa panunod. Unsa kining mga resulta makita diha sa kasaysayan sa Iyang yutan-ong mga katigulangan. Mianhi Siya nga may ingon nianang panunod aron sa pagpakigbahin sa atong mga kasubo ug mga tentasyon, ug sa paghatag kanato sa panig-ingnan sa usa ka kinabuhing walay sala.” Uban sa mga resulta sa upat ka libo ka tuig sa paglihok sa dakong balaod sa panunod, si Jesus sa kanunay nagpabilin nga nagpasakop niadtong mga kalagmitan pinaagi sa paggamit sa Iyang kabubut-on, ug wala gayud Siya bisan makausa makigbahin sa pag-ugmad sa bisan unsang makasasala nga mga pagbati.

Kon si Jesus midawat ug lawas nga tawhanon, ingon sa gilarawan ni Adan ug Eva sa wala pa sila makasala, nga wala Niya dawata ang mga sangputanan sa pagkahuyang sa katawhan nga nahitabo sulod sa kapin upat ka libo ka tuig nga pagkadaut, nan dili unta Siya makahatag ug usa ka Panig-ingnan kon sa unsang paagi ang matag anak sa Dios makadaug.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Daghan ang nagtan-aw niini nga panagbangi tali kang Cristo ug kang Satanas nga walay pinasahi nga kalabutan sa ilang kaugalingong kinabuhi; ug alang kanila kini diyutay ra ug kainteresan. Apan sulod sa gilapdon sa matag kasingkasing sa tawo, kini nga pakiglalis masubli pag-usab. Walay bisan kinsa nga mobiya sa mga laray sa daotan aron mosulod sa pag-alagad sa Dios nga dili makasinati sa mga pag-atake ni Satanas. Ang mga paghaylo nga gisukol ni Cristo mao ang mao gihapon nga atong nakaplagan nga hilabihan ka lisod batukan. Kini giduso ngadto Kaniya sa labi pang daku nga sukod sumala sa pagkalabaw sa Iyang kinaiya kay sa atoa. Uban sa makalilisang nga gibug-aton sa mga sala sa kalibutan nga diha Kaniya, gisugakod ni Cristo ang pagsulay bahin sa tinguha sa unod, bahin sa gugma sa kalibutan, ug bahin nianang paghigugma sa pagpakita sa kaugalingon nga modala ngadto sa pagpasagad ug pagkamapahitas-on. Mao kini ang mga pagtintal nga nakapukan kang Adan ug kang Eva, ug nga sa hilabihan ka kasayon makapukan kanato.”

“Gikutlo ni Satanas ang sala ni Adan ingon nga pamatuod nga ang balaod sa Dios dili matarong, ug dili masugot. Diha sa atong pagkatawo, si Cristo mao ang motubos sa kapakyasan ni Adan. Apan sa dihang gisulayan si Adan sa manintal, walay bisan usa sa mga epekto sa sala diha kaniya. Mibarog siya diha sa kusog sa hingpit nga pagkalalaki, nga nanag-iya sa bug-os nga kalig-on sa hunahuna ug lawas. Gilibotan siya sa mga himaya sa Eden, ug anaa sa inadlaw nga pakig-ambit sa langitnong mga binuhat. Dili kini mao ang kahimtang ni Jesus sa dihang misulod Siya sa kamingawan aron makigsangka kang Satanas. Sulod sa upat ka libo ka tuig ang katawhan nagkaanam sa pagkunhod sa pisikal nga kusog, sa gahum sa panghunahuna, ug sa moral nga bili; ug gikuha ni Cristo sa Iyang kaugalingon ang mga kaluyahon sa nahuyang nga katawhan. Sa ingon lamang Siya makaluwas sa tawo gikan sa kinaubsang kahiladman sa iyang pagkadaut.

“Daghan ang nagaangkon nga imposible alang kang Cristo ang pagkapildi sa tintasyon. Kon mao kana, dili unta Siya mabutang sa kahimtang ni Adan; dili unta Niya maangkon ang kadaugan nga napakyas si Adan sa pag-angkon. Kon kita sa bisan unsang paagi adunay pakigbisog nga labi pang lisod kay sa naagian ni Cristo, nan dili unta Siya makahimo sa pagtabang kanato. Apan ang atong Manluluwas mikuha sa pagkalalake, uban sa tanan niyang

mga kaluyahon. Gikuha Niya ang kinaiya sa tawo, uban sa posibilidad sa pagtugyan sa tintasyon. Wala kitay gipas-an nga wala Niya antosa.

“Uban kang Cristo, maingon usab sa balaang magtiayon didto sa Eden, ang gana sa pagkaon mao ang saloganan sa unang dakong tentasyon. Diha gayud sa dapit diin nagsugod ang pagkalaglag, kinahanglan magsugod ang buluhaton sa atong pagtubos. Ingon nga pinaagi sa pagpatuyang sa gana sa pagkaon si Adan napukan, mao man pinaagi sa pagdumili sa gana sa pagkaon si Cristo kinahanglan modaug. ‘Ug sa nakapuwa siya sa kap-atan ka adlaw ug kap-atan ka gabii, sa ulahi siya gigutom. Ug sa miduol kaniya ang manunulay, miingon siya, Kong Ikaw mao ang Anak sa Dios, sugoa nga kining mga bato mahimo nga mga tinapay. Apan siya mitubag ug miingon, Nahisulat na, Ang tawo dili mabuhi sa tinapay lamang, kondili sa matag pulong nga magagikan sa baba sa Dios.’”

“Gikan sa panahon ni Adan hangtod sa kang Cristo, ang pagpatuyang sa kaugalingon nakapadugang sa gahum sa mga kailibgon ug mga pagbati, hangtod nga sila may hapit walay utlanan nga pagpugong. Sa ingon ang mga tawo nahimong dinaut ug balatianon, ug sa ilang kaugalingon dili gayud mahimo alang kanila ang pagdaug. Alang sa tawo, si Cristo midaog pinaagi sa pag-antos sa labing mabangis nga pagsulay. Tungod kanato Iyang gigamit ang pagpugong sa kaugalingon nga mas labaw pa kay sa kagutom o kamatayon. Ug niini nga unang kadaugan nalakip ang ubang mga isyu nga mosulod ngadto sa tanan natong mga pakigbisog batok sa mga gahum sa kangitngit.” *The Desire of Ages*, 117.